

ON TOP OF THE WORLD

Brev fra en skuffet "expat"

© Mette Weber

Kære Mette

Jeg har nu været i X land i 3 måneder, og efter 4 år i Y land fik jeg rigtig mange dejlige "venner" som jeg mødtes med og hyggede med. Jeg fik sågar gode arbejdskolleger, som jeg også sås med privat. Et miks af dansker, amerikaner, italienere og tysker.

Da vi flyttede til X land holdte jeg kontakt pr. mail med dem fra Y land og syntes det var vigtigt at stadig have dem omkring mig, da de jo var mine "venner".

Men i dag sidder jeg bare og er SÅ ked af det for selvom jeg har skrevet mails til dem) med billeder og fortæller hvordan det går og fortalt om private ting og sager), sidder jeg nu her med kun 1-2 mails fra mine såkaldte "venner" som så jo egentlig ikke var det.

Er det at være naiv, at tro man stadig kan have et venskab med folk der ikke lige bor rundt om hjørnet ?

Hilsner
hende fra x og y land

Mit svar

Kære hende fra x og y land

Først vil jeg sige at jeg kan godt forstå at du er ked af det. Det er så skuffende hvis de mennesker du oplevede som venner og som lovede at skrive ikke holder det de lovede. Det gør så ondt. Vi globenomader er så sårbar i den fase, hvor vi befinder os mellem det gamle og det nye. I begyndelsen savner vi det gamle, det trykke og har ikke fået skabt tætte relationer med det nye. Vores "rutiner" og ritualer er ikke etableret.

mette@metteweber.dk
www.metteweber.dk
+ 45 2084 5982

Vi brug for at danne bro mellem det vi rejste fra og det vi er landet i. Vi har brug for at komme over broen og her er de mennesker vi var tæt på og delte så meget med derfra hvor vi rejste, stor betydning for os. Vi gav så meget til hinanden og det er hårdt at stå og mangle dem.

Og så vender jeg lige pegefingern indad og tænker, måske holdt jeg heller ikke altid selv det jeg sagde jeg ville, (intensionen var god nok, men virkeligheden end anden) da jeg var den der blev tilbage.

Det jeg har lært undervejs med mine flytninger er

- Ikke at love så meget.
- Når jeg lover noget - at gøre det jeg har lovet straks.
- Jeg har lært at nyde det der er mens jeg er der hvor jeg er.
- Være til stede med de mennesker jeg er sammen med nu og her
- At bære det vi havde sammen / de venskaber/ møder med mig videre i mit hjerte til mit næste sted.
- Nyde det der er og kommer og tage det der kommer som en bonus
- At være rummelig og tilgive

Og jeg har lært at tage ordentlig afsked med det jeg rejser fra, for dermed bedre at kunne tilpasse mig det nye, hvor jeg rejser til.

Og så til dit spørgsmål

Jeg mener ikke det er naivt at have et venskab med folk der ikke lige bor rundt om hjørnet. Men der er mange overvejelser man må medtænke med venner på langdistance og med venskaber generelt

- Hvad er egentlig venner
- Hvad er dine forventninger til de venskaber du har og skaber
- Vær bevidst om hvilket venskaber det er du har
- Venskabet bliver anderledes, når vi ikke ses kontinuerligt.
- Det kan være svært at følge med når man ikke ses eller taler sammen jævnligt
- Distance kan skabe både nærhed og afstand.
- Et langdistance venskab kræver noget andet
- Vi har forskellig opfattelse af hvad venner er og hvordan de/vi opfører os i venskaber
- Der kun plads til X antal venner hvis de skal plejes, og det skal venner efter min bedste overbevisning.

- Venskaber forandrer sig over tid
- Hvordan ønsker du selv at pleje dine venskaber
- Der er mange slags venskaber. Dybe venskaber er dem der er under huden og hvor vi går gennem ild og vand for hinanden
- Det er dem du kan ringe til uanset hvor i verdens du befinder dig og hvornår det passer dig. De er få.
- Og der er de venskaber/møder der opstår i et sekund og får noget sammen, hvorefter man forlader hinanden igen - begge beriget på sjælen

Jeg/vi har som oftest et vennepar fra hvert sted vi har boet, som vi holder kontakt/forbindelse med jævne mellemrum på e-mail eller skype. Nogen gange kan der gå mange måneder. Heldigvis er det blevet nemmere med årene at holde kontakt.

For mig er det vigtigt at skelne mellem nære venner, perifere venner og så bekendte.

Jeg har stort set på nær et par stykker, som jeg selv har skræmt væk ved at stille krav ;-) alle de venner/bekendte som jeg havde da jeg rejste ud for 17 år siden. Det mener jeg nødvendigvis ikke behøver at være af det gode. Man skal jo ikke holde liv i noget hvis det ikke er betydningsfuldt.

Det er ganske få jeg betegner som dybe nære venner. Jeg ved at selv de kan skuffe engang i mellem. Jeg ved at jeg sikkert også skuffer dem engang i mellem, selvom jeg gør mit bedste og det ikke er intentionen – og det lever jeg med

Kærlig hilsen
Mette